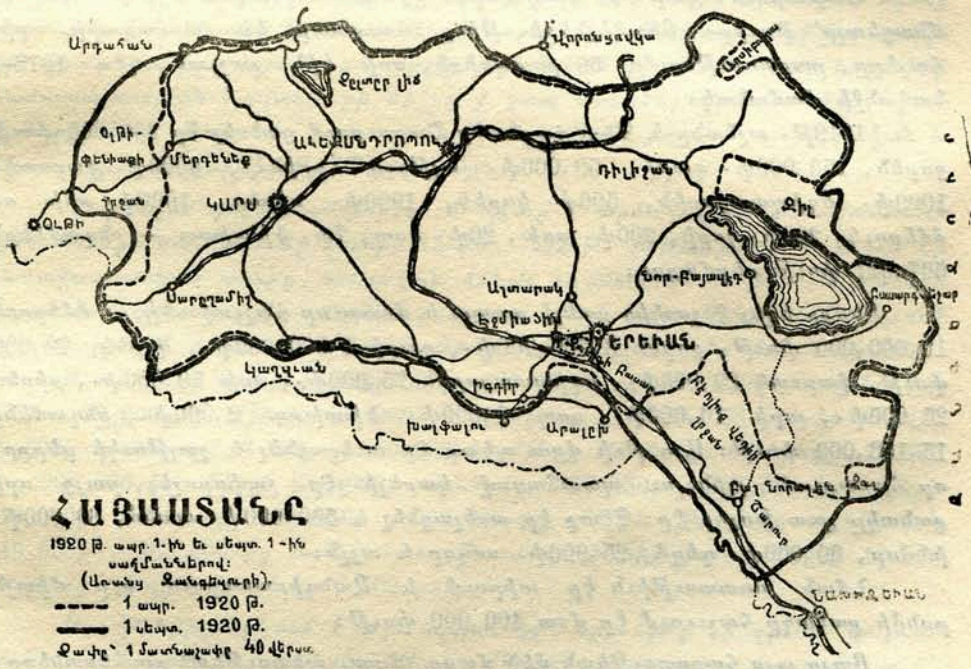

բութիւն էր ուղարկել Երևան՝ հաշուութեան խնդրանքով: Կառավարութիւնը, զինւորական նախարարի միջոցով, ներկայացրեց խիստ ծանր պահանջներ. անպայման հնազանդութիւն, երկաթուղագծի ասպնոսութիւն, կառավարութեան յանձնել մեծ քանակութեամբ գէնք, ձի, մթերք, երկաթուղու երկու կողմը որոշ տարածութեան վրա մահմետականներ չընակեցնել և այլն: Պատգամաւորութիւնը յետ գնաց՝ գեղուցանելու համար Ազգ. Խորհրդին և այլևս չվերադարձաւ: Յուլ. 22-ին կռիւները վերսկսեցին: Թուրքերը 3 օր ցոյց տւին յուսահատ զիմազրութիւն: Յուլ. 25-ին մերոնք գրաւեցին Շահթախթը: Թուրքերը փախան դէպի Մակու ու Պարսկաստան՝ պարպելով ամբողջ շրջանը մինչև Նախիջևան:

Քիչ առաջ գրաւած էր և Սևանայ լճի արևելեան եզերքը, մաքրւած էր Ղարաղոյինլի ձորը: Այս կռիւներում մեր կողմից տրեցին ծանր զոհեր. սպանւածների մէջ էին խմբապետ Մուրատը, ուսանող Յ. Զարիֆեանը և ուրիշներ:

Այսպիսով, 1920թ. ամառը Հայաստանի Հանրապետութեան սահմանները փաստօրէն տարածուած էին Ղարաբաղից սկսած մինչև Օլթիի անխահանքերը:

Նույն թափով առաջ էին գնում և ներքին աշխատանքները՝ կազմակերպութեան և շինարարութեան ասպարէզում: